

konventionens regler skal kunne fortolkes som givende adgang til nogen beføjelse, som ikke følger af den lovgivning, der i det enkelte tilfælde finder anvendelse. Det er derfor klart, at der i lovgivningen kan opstilles visse betingelser for arrest udover den omstændighed, at man har et søretskrav, som man ønsker at sikre, og at sådanne betingelser kan gå ud over det rent processuelle.

Lovforslaget bygger på den forudsætning, at konventionen ikke begrænser, hvilke betingelser der kan stilles, og derfor ikke udelukker opretholdelse af den betingelse, at der i det skib, som ønskes arresteret, vil kunne gøres udlæg for kravet. I modsat fald ville en arrest kunne virke som en utilladelig pression over for skibets ejer til at afværge arresten ved sikkerhedsstillelse. Man støtter sig her på de ovennævnte betragtninger fremført af professor Allan Philip i »Nordisk Tidsskrift for International Ret«, 1977, side 113 ff.

Hvad angår det nærmere indhold af bestemmelserne om arrest i skib for krav, for hvilke skibets ejer ikke hæfter personligt, henvises til lovudkastets § 287 og bemærkninger hertil.

Lovforslaget er udformet i samarbejde med det af Industriministeriet nedsatte sølovsudvalg.

Lovforslagets gennemførelse vil ikke have statsfinansielle eller administrative konsekvenser.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1

Til § 285:

Bestemmelsen gentager konventionens definition i artikel 1 (1) af søretskrav. Når bodmeri, hvorved forstås et lån, som skipperen ifølge ældre ret kunne optage i nødtilfælde, er medtaget i lovudkastet, uanset at dette begreb ikke mere kendes i dansk ret, skyldes det, at muligheden af, at der kan fremkomme begæring om arrest for sådanne krav støttet på fremmed ret, ikke kan udelukkes.

De krav, der er nævnt i nr. 10, er ikke alle medtaget som søretskrav i konventionen, men støttes på konventionens artikel 2.

Om de under nr. 17 nævnte panterettigheder bemærkes, at konventionen ikke nævner søpant under søretskravene. Dette skyldes, at søpant alene er sikkerhed for et søretskrav. Mange søretskrav er i øvrigt udstyret med søpanteret, jf. sølovens § 244.

Forbud mod et skibs afsejling, der støttes på et af de i § 285 nævnte krav, betragtes som arrest i skib, jf. retsplejelovens § 652.

Arrest i skib omfatter ikke tvangsfuldbyrdelse af dom.

Arrest i skib omfatter ikke arrest, der alene foretages i skibsladning, fragt, containere eller bunkers. Herom gælder retsplejelovens regler.

Til § 286:

Bestemmelsen er baseret på konventionens artikel 1 (2) og artikel 2. Arrest i skib i henhold til konventionens regler forudsætter skibets tilstedeværelse og dets fysiske tilbageholdelse. Med hensyn til en arrest uden forbud mod skibets afsejling gælder retsplejelovens almindelige regler om arrest, idet en sådan arrest ikke er omfattet af arrestkonventionen, der ikke kan antages at være til hinder for en sådan arrest. Arrest uden forbud mod skibets afsejling, hvor sikringsakten er registrering i skibsregistret af en fagedkendelse i henhold til retsplejelovens regler, kan derfor ske også for andre krav end de, der er nævnt i denne lovs § 285.

Arresten tjener til sikring af bestående krav, men medfører ikke i sig selv nogen ændring af kravets retsstilling.

Konventionens artikel 2 tilsigter at begrænse antallet af de krav, for hvilke der kan gøres arrest i skib. Alle krav, der er sikret ved søpant, er omfattet af søretskravene, der er opregnet i § 285.

Det siges i konventionens artikel 2, at arrest i skib kan finde sted inden for en kontraherende stats jurisdiktion. Bestemmelsen modificeres af gældende folkeretlige regler, som begrænser adgangen til at arrestere et fremmed skib, der befinder sig i »uskadelig passage« af søterritoriet. Kyststaten må ikke arrestere sådanne skibe til fremme af civilt søgsmål, medmindre det sker for forpligtelser, som skibet har påtaget eller pådraget sig under eller med henblik på dets rejse gennem kyststatens farvand. Dog kan arrest gøres, når skibet ligger stille i søterritoriet eller passerer dette efter at have forladt indre farvand.

Til § 287:

Stk. 1 og 2

Lovudkastets § 287, stk. 1 og 2, er en følge af konventionens bestemmelser i artikel 3 (1) og 3 (4) om, i hvilke skibe arrest kan gøres, idet der sondres mellem det skib, kravet angår, og andre skyldneren tilhørende skibe. For de under § 285, nr. 15, 16 og 17, nævnte søretskrav kan arrest alene gøres i det skib, kravet angår.

Når en anden person end skibets ejer hæfter for kravet, kan ifølge stk. 2 arrest også gøres i andre skyldneren tilhørende skibe.

I fremmede statsskibe og skibsladninger, der tilhører fremmede stater, kan arrest kun foretages efter reglerne herom i lov nr. 198 af 16. maj 1950 om fremmede statsskibe m.v., jf. retsplejelovens § 628, stk. 2.